Când nu sunt înțelese nevoile juste ale sportivilor

Că activitatea sportivă din Orașul Stalin este într'un continuu progres e un lucru pe deplin constatat. Despre acest lucru vorbesc în fiecare zi presa, radioul dar mai cu seamă faptele. Și faptele sunt din cele mai frumoase. Puține sunt zilele în care acest oraș nu găzduiește competiții sportive din cele mai variate. Tineri muncitori, elevi, studenți se întrec cu dârzenie pe terenurile și în sălile de sport ale orașului.

Din păcate însă, dacă numărul sportivilor este din zi în zi mai mare, nu în aceeași măsură crește și numărul bazelor sportive. Datorită unor grave neglijențe și unor atitudini de nepăsare față de această problemă, sportivii din unele discipline din Orașul Stalin se găsesc în situația de a nu avea la dispoziție bazele sportive corespunzătoare. Și iată numai câteva aspecte ale felului cum înțeleg unele organe de conducere să trateze această problemă.

O poveste veche

A existat odată în Orașul Stalin un bazin acoperit de înnot. Și mai există și astăzi, numai că acum el nu mai poate fi folosit de sportivii din acest oraș. „E deteriorat"? se vor întreba unii. Da de unde! Bazinul este în perfectă stare numai că în el sălășluiesc de mult timp cantități mari de produse textile, fiind folosit ca depozit al bazei de desfacere M.I.U. din Orașul Stalin.

In acest timp, sportivii avansați, ca să nu mai vorbim de cei începători, sunt nevoiți să se deplaseze tocmai la... Sibiu sau la București pentru a-și continua antrenamentele în perioada de iarnă. Așa se întâmplă cu înnotătoarele noastre fruntașe Hanelore Kraus, Agota Bölöni și Elena Bölöni, după cum la fel se întâmplă cu aspiranții care doresc să-și treacă normele de înnot G.M.A. Despre acest lucru baza de desfacere M.I.U. nu a voit și nu vrea nici astăzi să țină seama. Deoarece să-și bată oamenii capul cu găsirea unui alt local care să fie și corespunzător și nici să nu împiedice, în același timp, nevoile sportive ale orașului? Conducătorii acestei baze au rămas neînduplecați față de repetatele cereri ale sportivilor din oraș, de insistența comitetelor regional și orășenesc C. F. S. Trebuie să mai amintim că nici sfatul popular regional nici cel orășenesc nu au făcut prea multe pentru ca hotărârile cu privire la redarea în folosința sportivilor a bazinului de înnot acoperit să fie traduse în viață.

Ce păcat, că în acest bazin nu izvorăște apa din când în când. Ar intra pânzeturile „la apă" și poate numai așa s'ar îndupleca și conducerea bazei de desfacere să redea bazinul sportivilor.

O bază sportivă care există și totuși... nu există!

Este vorba despre sala de gimnastică a Școlii Medii Tehnice de Cultură Fizică, sală menită a fi folosită de cei peste 200 de elevi atât pentru orele practice, cât și pentru organizarea de competiții sportive. Dar aceasta nu este totul. In clădirea care urmează să adăpostească sala de gimnastică despre care vorbim aci, se va instala într'o încăpere special amenajată, o cantină pentru elevii școlii.

De importanța acestei baze sportive, de rolul hotărîtor pe care ea îl va avea în activitatea de zi cu zi a Școlii Medii Tehnice de Cultură Fizică, s'au convins toți cei interesați în dezvoltarea activității sportive din Orașul Stalin și în creșterea de noi cadre tehnice sportive ce se vor ridica din rândurile elevilor acestei școli.

Din păcate, există în Orașul Stalin oameni care nu sunt convinși de adevărurile afirmate mai sus. Și, ceeace este mai grav, nici nu îi interesează acest lucru, așa cum se vede din totala lor nepăsare față de problema sălii de gimnastică de la S.M.T.C.F. Spunem aceasta pentrucă există o problemă a sălii de gimnastică dela S.M.T.C.F. Orașul Stalin, în sensul că această importantă bază sportivă a început a fi construită în anul 1950 și nici până astăzi nu este terminată. Cine sunt vinovații? Este ușor de răspuns, deoarece Intreprinderea Locală de Construcții a primit sarcina, notați bine: în anul 1950, să construiască această sală de gimnastică. Și de atunci au trecut trei ani, timp în care, după lungi și îndelungate sforțări, sala de gimnastică a S.M.T.C.F. Orașul Stalin a ajuns doar aproape de terminare, mai precis la lucrările de finisare.

Și în timp ce birocrații și nepăsătorii conducători ai Intreprinderii Locale de Construcții din Orașul Stalin, își văd liniștit de „treabă", elevii și elevele acestei școli sunt nevoiți să-și facă orele practice într'o sală complect necorespunzătoare.

Este drept însă că tovarășii din conducerea Intreprinderii Locale de Construcții din Orașul Stalin au avut foarte multă treabă, pentru a putea face față numeroaselor cereri, adrese, referate, memorii pe care Școala Medie Tehnică de Cultură Fizică le înaintа cu speranța că vor fi rezolvate și sala va fi deci terminată. Totul a fost zadarnic! Aceasta pentrucă Intreprinderea de Construcții din Orașul Stalin a avut ambiția să realizeze un lucru cu care puțini se pot lăuda: acela de a fi construit o clădire cu un singur etaj într'un termen record: 3 ani! Să nu ne grăbim însă! S'ar putea ca, în nepăsarea lor, conducătorii acestei întreprinderi să bată un alt record și să între cu construcția sălii și în al patrulea an. Ar fi o veritabilă performanță, pentru care însă nu merită a fi deloc felicitați!

O conducere dezinteresată

Cât de mândri erau până nu de mult muncitorii uzinelor Steagul Roșu de frumoasele succese obținute de echipa lor de hochei. Desigur că rezultatele bune s'au datorat în mare parte și condițiilor optime de antrenament create de conducerea colectivului sportiv Metalul Steagul Roșu. Așa, de pildă, au existat mai multe patinoare bine utilate atât pentru antrenamente cât și pentru competiții, echipament și material sportiv de bună calitate și multe altele. Spunem că au existat deoarece astăzi lucrurile se prezintă cu totul altfel.

Anul acesta iarna a poposit în Orașul Stalin mai devreme ca oricând. Incepi să întâlnești tot mai des pe străzi tineri și tinere cu patine atârnate pe umeri, care se îndreaptă voioși spre patinoarul Spartac dela poalele Tâmpei sau spre lacul artificial din parcul de lângă uzina de tractoare. Au rămas, de altfel, singurele patinoare din Orașul Stalin. Vă veți întreba: unde fac antrenament hocheiștii și patinatorii dela Metalul Steagul Roșu? Ei bine, aceștia nu pot fi văzuți nici la Spartac nici la lacul din parcul uzinei de tractoare și nici la patinoarul unde făceau antrenament anul trecut. Conducerea colectivului sportiv a renunțat în acest an să mai reamenajeze, ca în anii trecuți, patinoarul Filimon Sârbu, pe motiv că întreținerea acestuia ar costa prea mult.

Și-or fi spus activiștii consiliului:

— Tot am fost criticați anul trecut că ne-am cheltuit toate fondurile pentru hochei și fotbal!...

Și pentrucă oamenii au spirit inventiv și nu sunt lipsiți nici de inițiativă, s'au gândit că nu ar fi rău să folosească din plin „natura". Și iată că acum patinatorii și hocheiștii dela uzinele „Steagul Roșu" au ajuns să facă antrenament pe niște bălți tocmai în comuna Noua, la nu mai puțin de 8 km. de oraș. Aceste bălți nu pot asigura nici cele mai elementare condiții de antrenament deoarece ghiața este plină de smocuri de iarbă, vârfuri de pietre ieșite în afară, trestii înghețate, etc. In afară de aceasta, sportivii sunt nevoiți să piardă mai bine de o oră cu drumul. Și odată ajunși, altă problemă: nu există niciun loc unde sportivii să se poată echipa. Apoi, începe antrenamentul. Bineînțeles că toți stau cu frica în sân să nu care cumva să se rupă ghiața. Și... „dece ți-e frică nu scapi", spune un vechi proverb. Și n'a scăpat nici patinatorul Barbu Herescu, care, în timpul unui astfel de „antrenament", a căzut pur și simplu în apă până la brâu. Nimerise omul peste o porțiune mai puțin rezistentă. A venit apoi și rândul pucului, care a fost... pescuit de jucători după îndelungi strădanii.

Noi credem că un astfel de duș s'ar fi potrivit mult mai bine celor din consiliul colectivului sportiv.

Cum i-ar mai fi trezit din amorțeala în care au căzut!

După sesizările făcute de corespondenții noștri.

G. MAZGĂREANU
și N. DUMITRESCU

Campionatul republican de box pe anul 1954

Intrecerile fazei raionale în București

La 21 Ianuarie încep întrecerile campionatului republican de box pe anul 1954. In prima fază — pe raioane — participă boxerii neclasificați și boxerii de cat. III-a. Comisia orășenească de box a Capitalei a fixat termenul de înscriere până la 12 Ianuarie, ora 20. Sâmbătă 16 Ianuarie, între orele 18—20 și Duminică 17 Ianuarie, între orele 9—12, va avea loc cântarul. Tragerea la sorți se va face Luni 18 Ianuarie, ora 17. Reuniunile vor avea loc în zilele de 21, 24, 28 și 30 Ianuarie.

Ce trebue să știm despre trecerea normelor G.M.A. din sezonul de iarnă

In curând, pe pârtiile acoperite de zăpadă se vor avânta din nou mii de tineri și tinere angrenați în competiții și concursuri speciale pentru trecerea normelor G.M.A. la schi. Deasemeni, activitatea în sălile de sport va fi tot mai bogată. In aceste săli, aspiranții și aspirantele G.M.A. își vor putea trece normele la gimnastică, examenul teoretic etc.

In această direcție, comisiile de pregătire și examinare G.M.A. din colectivele sportive, vor trebui să desfășoare o muncă bine planificată pentru ca, în perioada lunilor de vară din anul viitor, un număr tot mai mare de aspiranți și aspirante să-și poată trece cu succes restul probelor, devenind în felul acesta purtători de insignă.

O sarcină importantă și urgentă a comisiilor de pregătire și examinare G.M.A., este aceea de a efectua acolo unde lucrurile au rămas în urmă, un ultim control la bazele sportive, la magaziile cu materiale și echipament sportiv, necesare întregii activități G.M.A. în sezonul de iarnă. Acolo unde nu au început încă pregătirile necesare pentru trecerea normelor de schi, patinaj, gimnastică și examen teoretic, consiliile colectivelor sportive au datoria să ia măsuri din timp pentru înlăturarea tuturor lipsurilor. Pentru o cât mai bună organizare a trecerii normelor G.M.A., se impune ca aspiranții și aspirantele să cunoască regulamentul complexului. Tocmai de aceea, considerăm necesar să amintim atât aspiranților cât și comisiilor de pregătire și examinare G.M.A. unele din cele mai importante probleme ale complexului.

In scopul realizării unei temeinice pregătiri a aspiranților, comisiile de pregătire G.M.A., vor trebui să îndrume și să controleze îndeaproape, modul în care se efectuează acest lucru de către antrenori, instructori sau profesori de educație fizică. In activitatea lor viitoare, comisiile de pregătire și comisiile de control G.M.A. vor trebui deasemeni să vegheze, pentru ca orice aspirant care se prezintă la trecerea normelor să fi făcut în prealabil examenul medical.

Experiența muncii de până acum ne arată că de felul în care izbutesc comisiile de pregătire și examinare G.M.A. să-și organizeze munca depind și rezultatele întregii activități G.M.A. din întreprinderea sau instituția respectivă. Pentru a face față mai ușor sarcinilor care le stau în față comisiile de pregătire și examinare G.M.A. trebuie să atragă în această muncă cât mai mulți instructori voluntari, antrenori, arbitri, profesori de educație fizică, etc.

Trebue subliniat faptul că unele comisii de pregătire și examinare G.M.A. nu au studiat în suficientă măsură regulamentul complexului, punând de multe ori pe aspiranți să treacă diferite norme ce nu corespundeau perioadei respective și chiar instrucțiunilor. De aceea, socotim necesar să amintim aspiranților care sunt normele prevăzute în regulamentul complexului la o serie de discipline sportive. Să începem cu proba de schi.

Regulamentul complexului sportiv G.M.A. prevede ca un aspirant F.G.M.A. trebuie să parcurgă o distanță de 2 kilometri, iar aspirantele F.G.M.A. un kilometru. Aspiranții G.M.A. gr. I vor parcurge o distanță de 5 kilometri iar aspirantele aceluiaș grad vor parcurge 2 kilometri. La G.M.A. gr. II, aspiranții au ca normă 10 kilometri schi, iar aspirantele cinci kilometri. Organizatorii vor trebui să se îngrijească din vreme pentru ca aceste norme să fie trecute pe un teren plat.

Pentru trecerea normelor G.M.A. la gimnastică, cu calificativul reușit, aspirantul este obligat să execute fără întrerupere toate exercițiile prescrise de regulament în ordinea prevăzută. Aspirantului nu-i este admis să facă mai mult de patru greșeli, la F.G.M.A. și G.M.A. gr. I. In caz de nereușită, aspirantul are dreptul la o singură repetare a exercițiului la care a greșit. Pentru obținerea calificativului excelent la proba de gimnastică este necesar ca aspirantul să execute exercițiile fără întrerupere și în ordinea lor numerică, fără greșeli, iar examinatorul va ține seamă de corectitudinea execuției. Aspirantul are dreptul, în caz de nereușită, la repetarea celor opt exerciții dela început fără întrerupere.

Examenul teoretic constituie una din cele mai importante norme ale complexului. Pentru o cât mai bună pregătire a aspiranților la această normă comisiile de pregătire și examinare G.M.A. din colectivele sportive vor trebui să țină o strânsă legătură cu organizațiile U.T.M. și să treacă de îndată la pregătirea aspiranților.

Suflu de viață nouă

Iată-ne în aceste zile de sfârșit de an într'una din regiunile din centrul Moldovei. Suntem la Iași, „bătrânul târg al Ieșilor"... La fiecare pas un monument de artă, o statuie sau un palat. Apoi vii și clocotitoare prin conținutul lor, panouri de onoare cu portrete ale stahanoviștilor și fruntașilor în producție îți vorbesc despre eroismul în muncă al muncitorilor ieșeni. Suim dealul Copoului. Trecem de grădina în care străjuește și astăzi bătrânul tei, martor al suferințelor nemuritorului Eminescu...

La câțiva metri de aci se găsește stadionul orașului, locul de întâlnire al sportivilor ieșeni. E mare stadionul și totuși, în ultimii ani, a devenit neîncăpător. Tot mai mulți sunt cei care au îndrăgit sportul. Iată astăzi de pildă. E frig și ceață. Totuși, mii de oameni au venit să-și încurajeze echipa. Și n'au venit numai ceferiștii. O fi ea echipa „Locomotiva" dar... nu e numai „Locomotiva". E: „Locomotiva Iași"! Și apoi, reprezentanții sportivi ai muncitorilor dela atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" au jucat frumos în cea de a doua parte a campionatului. Aplauze, mii de aplauze au răsplătit strădania acestora...

De aci ne îndreptăm spre partea opusă a orașului, spre „strand". E liniște deplină și totuși parcă se mai aude încă ecoul râsului vesel al celor mici și al celor mari care în lunile de vară petrec aci ore plăcute. Se pare însă că parcului care găzduește această frumoasă bază sportivă nu-i este sortită o odihnă prea lungă. O pojghiță subțire de ghiață a și acoperit luciul lacului, iar în curând jucătorii de hochei din echipa Progresul își vor începe antrenamentul. Apoi, vor veni și tinerii cu patinele și vor încinge un dans vesel pe ghiață...

Pașii ne duc mai departe, neobosiți, în plimbarea aceasta prin regiunea Iașului. O tăbliță indicatoare: Comuna Vlădeni. Ceva ne mai amintește de această comună. ...Nu de mult am auzit pomenindu-se despre sportivii de aci... Imi amintesc. A fost în vara acestui an. Pe stadionul Dinamo din Capitală veniseră multe echipe de gimnaști și gimnaste, toți tineri și începători în sport. Erau echipele finaliste de gimnastică venite să se întreacă în marea competiție a Spartachiadei. De atunci am remarcat grupul celor șase fetițe pe ale căror tricouri era înscris cu litere mari numele regiunii ce o reprezentau: Iași. Făcusem cunoștință cu ele. Pe una o chema Natalia Epure, alta se numea Maria Spătaru, a treia Aurica Macovei... Venise cu ele și învățătoarea lor, utemista Zinica Miron. Pe ea n'am mai găsit-o acum la Vlădeni. Ne-au povestit elevele ei că e plecată la București, la Institut... Va deveni profesoară, va învăța multe despre cultură fizică și sport...

...Cine n'a auzit în raion de voleibaliștii din Trifești? Dar nu vei găsi la zeci și zeci de kilometri depărtare o echipă care să nu fi avut de înfruntat, în cadrul unei întreceri de volei, atacul vijelios al sportivilor din Trifești! Frații Cazmet, Pavel și Vasile, sunt fără îndoială cei mai entuziaști. Pavel este și președintele colectivului, colectiv fruntaș în activitatea sportivă. Dar nici Dumitru Surugiu, Gheorghe Ruseanu, Dumitru Mititelu și Vasile Voicu nu se lasă mai prejos. Când îi vezi luptând pentru victoria echipei, e greu să spui care dintre ei e cel mai priceput. In vara aceasta, când „căpitanul" lor Pavel Cazmet s'a întors dela Iași a adus cu dânsul broșuri și cărți care tratau despre jocul de volei. Și au studiat cu toții, iar jocul a mers și mai bine. Acest lucru l-au constatat toți sătenii care, seară de seară, veneau să-i vadă...

...Comuna se numește Tăcuta, raionul Codăești. Nu găsim însă aici liniștea pe care numele o prevestește. E viață sportivă, nu glumă, în satul acestui 30 purtători ai insignei G.M.A. — câte o echipă de fotbal și volei și chiar atleți. Tot de aci din raion e și fetița care a realizat de curând recordul regional la grenadă (juniooare) 31,25 m. O cheamă Ecaterina Harbuz. Sportivii sunt mândria satului, dar mai cu seamă mândria vrednicului utemist, instructorul sportiv Gh. Ilie. Când e vorba de sport, tot satul pune umărul. De curând, tâmplarul Ion Pavel, ajutat de flăcăii din sat, a terminat 20 perechi de schiuri și 30 de săniuțe. De acum zăpada poate să vină!

...Cei din Huși sunt tari la tenis de masă, cei din Roman la atletism. Au luat-o de mult înaintea ieșenilor. Intrecerea este însă deschisă... Juniorii au fost campioni anul trecut în campionatul de cros pe echipe. In acest an seniorii echipei colectivului Metalul I.M.S. au ajuns pe locul II. Iar bobeurii sunt și ei fruntași.

...Când am trecut prin comuna Târzii-Huși am auzit și de un record regional la grenadă senioare: 41,80 metri, stabilit de o tânără din comună, Anica Sârbu, țărancă muncitoare. Am căutat să stăm de vorbă cu ea.

— Nu-i aci. E la Craiova, la școală...

— ?!

— La școală sportivă, tovarășel S.M.T.C.F. îți zice prescurtat...

...Tânăra Anica Sârbu a devenit deci elevă la școala medie tehnică de cultură fizică și sport dela Craiova. In curând ea va deveni o pricepută profesoară, poate chiar sportivă fruntașă... Drumul Anicăi Sârbu e drumul tuturor celor de o seamă cu ea. E un drum care duce mereu înainte, spre progres. E drumul spre un grad de cultură tot mai înaintată, drumul care duce spre socialism...

ALICE KLEIN